

[Hans Nielsen.]
 vi har Socialdemokrater i Regeringen i Danmark og i flere andre Lande, og vi har faaet en stærk offentlig Mening. Arbejderklassen er blevet organiseret i næsten alle Europas Lande, og overalt staar den paa Linie med Kravet om, at vi skal bort fra de militære Rustninger. Nu ser jeg nok, at det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz for et Par Dage siden i „Berlingske Tidende“ skrev, at det er forfærdeligt, at vi vil afruste, naar vi lever i en Verden af Ulve. Dette er altsaa skrevet, før de Konservative holdt Partimøde i Gaar, saa det maa være en ældre Erfaring, det ærede Medlem har gjort. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem, som jo hører hjemme i de mest konservative Kredse, naar hun ser sig rundt om i Verden efter sine nærmeste Meningsfæller, saa kan faa et slikt pessimistisk Syn paa Menneskene, men det er efter min Formening en Overdrivelse og en fuldstændig Forvanskning af Tilstandene her i Verden, at vi skulde leve i en Verden af Ulve. Tværtimod, jeg tør holde 10 mod 1 paa, at den store Del af Befolkningen i Danmark, i Tyskland, i Frankrig, i et hvilket som helst Land ikke nærer den fjerneste Uvillie mod hinanden indbyrdes; det er først, naar den bliver hidset op af en konservativ Presse, og naar det Gang paa Gang bliver fortalt den, at der bliver begaaet saa og saa store Uretfærdigheder mod den, det er først da, man bliver i Stand til at frembringe en saadan Stemning. Nej, vi lever ikke mellem lutter Ulve her i Verden, heldigvis; Menneskene er af bedre Kvalitet efter min Formening, selv om det naturligvis kan være skralt nok paa enkelte Omraader. I det konservative Parti f. Eks., ja, der myrder man jo med meget korte Mellemrum en Partiformand, og man kaster et Medlem af Finansudvalget ud i Ørkenen et halvt Aar, uden at han ved, om han skal leve eller dø; saa lader man ham blive roterende, og efter et halvt Aar kommer han atter ind i Finansudvalget. Saadanne Smaakampe finder Sted mellem Menneskene indbyrdes, og noget tilsvarende finder man vel overalt, selv om det ikke alle Vegne er under saa grelle Former. Men derfor at sige, at vi lever i en Verden af Ulve, det er efter min Mening fuldstændig ved Siden af.

Jeg finder altsaa, at Regeringen baade ved Statsministerens Tale og ved sine Instruktioner til de delegerede i Genève ved denne Lejlighed paa en meget ærefuld Maade har varetaget Danmarks Interesser

og har ydet sit Bidrag til, at en ny Tid kan opstaa mellem Europas Folk. I Genève har man ogsaa drøftet Spørgsmaalet om Europas forenede Stater og om Ophævelse af de Toldmure, der afspærrer det ene Land fra det andet. Endvidere har man anket over, at de Konventioner, som bliver vedtaget, ikke bliver ratificeret. Jeg er ikke saa heldig at kunne Fransk, saa jeg maa nøjes med de Referater, der findes paa Dansk, og derefter maa jeg nøjes med at takke det ærede Medlem Hr. Holger Andersen for hans Udtalelser vedrørende Konventionerne, idet det ærede Medlems Udtalelser efter min Formening røber meget større Forstaaelse og Forstand end de Udtalelser, der er fremsat her i Tinget af det ærede Medlem Hr. Drachmann. Hvad angaar Spørgsmaalet om Europas forenede Stater og Toldsatserne, maa jeg slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af de delegerede dernede. Særlig for et Land som Danmark, der har saa lave Toldsatser, som Tilfældet er, vil det selvfølgelig være en glædelig Begivenhed, den Dag Toldmurene i Europa bliver jævnet med Jorden, og jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at den Dag det sker, vil danske Erhverv og danske Arbejdere med stor Glans kunne hævde deres Stilling overfor andre Nationers Erhverv og Arbejdere her i denne Verdensdel.

Den højtærede Finansminister har meget udførligt dvælet ved Statsregnskabet og den finansielle Stilling, og jeg skal derfor ikke gøre mange Bemærkninger herom. Naar jeg gør nogle, er det, fordi den tidligere Finansminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, i en Tale i Æbeltoft kort før Valget udtalte: „Nej, Venstre har fat i den rigtige Ende ved at fremme Formueopsparingen og Kapitaltilgangen udefra“, og denne Politik skulde man altsaa fortsætte. Nu viser det sig, at den tidligere Finansminister har maattet aflevere sit sidste Statsregnskab med et Underskud paa 10 Mill. Kr. Dette har vakt en pinlig Opmærksomhed rundt om i Landet, og jeg maa tilstaa, at ogsaa jeg, da den nuværende højtærede Finansminister en Dag meddelte mig, at saaledes vilde Regnskabet komme til at se ud, slog mig for Panden og sagde: Hvorledes gaar dette til? Den tidligere Finansminister har taget 20 Mill. Kr. fra Tjenestemændene og 30 Mill. Kr. fra de fattige, i alt 50 Mill. Kr. Hvor har han gjort af disse Penge? Hvor er de blevet af? Budgettet er jo ikke blevet nedbragt med disse 50 Mill. Kr. Det er ikke muligt for mig ved at læse Stats-